Siódmy dzień w opisie stworzenia

Bóg, stworzenie i człowiek • Rdz 2:1–3

Myśl przewodnia

Biblia przedstawia siódmy dzień jako pobłogosławiony i uświęcony przez Boga; szabat łączy pamięć o stworzeniu z odpoczynkiem.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Rdz 2:1–3 jest krótkim fragmentem, ale zawiera kilka ważnych informacji. Bóg ukończył dzieło stworzenia, odpoczął w siódmym dniu, pobłogosławił go i uświęcił. Tekst nie mówi, że Bóg zmęczył się tak jak człowiek po ciężkiej pracy. Podkreśla ukończenie dzieła.

W samym fragmencie czytamy „siódmy dzień". Gdy przejdziemy do Wj 20:8–11, zobaczymy przykazanie dotyczące szabatu i wyraźne odwołanie do sześciu dni stworzenia oraz odpoczynku w siódmym. Dzięki temu możemy zrozumieć, dlaczego szabat wiąże się z pamięcią o Stwórcy.

Odpoczynek to coś więcej niż bezczynność. Może obejmować przerwanie zwykłego pośpiechu, spotkanie ze zborem, modlitwę, rozmowę, spacer i czynienie dobra. Jezus przypomniał, że szabat jest darem dla człowieka (Mk 2:27).

Rdz 2:1–3 mówi o siódmym dniu, a Wj 20:8–11 zawiera przykazanie dotyczące szabatu. Warto zauważyć to rozróżnienie. W Mk 2:27 Jezus podkreśla, że szabat został ustanowiony dla człowieka. Oznacza to, że rozważając zasady, powinniśmy pytać również o dobro ludzi.

Warto szanować potrzeby innych: małego dziecka, osoby chorej, kogoś zmęczonego. Wspólnota i rodzina mogą pomóc przeżywać szczególny czas bez niepotrzebnej presji.

Cele lekcji

• Odnajduje Rdz 2:1–3 i Wj 20:8–11.

• Wskazuje związek siódmego dnia ze stworzeniem.

• Rozróżnia treść Rdz 2 od późniejszego przykazania.

• Wskazuje w tekście odpowiedź na pytanie: W którym fragmencie przykazanie szabatu jest sformułowane wprost?

Przebieg zajęć

Pytanie do odkrycia — 4 min

Zapytaj: „Dlaczego w kalendarzu są dni różniące się przeznaczeniem?". Pozwól dzieciom opisać tydzień bez oceniania rodzinnych zwyczajów.

Czytamy i lokalizujemy wersety — 10 min

Opis stworzenia osiąga zwieńczenie: Bóg kończy dzieło i wyróżnia siódmy dzień. Czytamy Rdz 2:1–3.

Szukamy sensu tekstu — 9 min

Uczniowie zaznaczają w Rdz 2:1–3 cztery czasowniki: ukończył, odpoczął, pobłogosławił, uświęcił. Następnie odnajdują w Wj 20:8–11 nawiązanie do stworzenia.

Zadanie i rozmowa — 12 min

Zespoły tworzą kartę „dobry szabat” z czterema polami: Bóg, ludzie, odpoczynek, pomoc. Do każdego pola dopisują jedną praktykę, unikając listy zakazów.

Wniosek i zastosowanie — 5 min

Prośba o jedną odpowiedź: „Co mówi Rdz 2, a co dopiero późniejszy tekst?”.

Ćwiczenie uzupełniające

Zapisz słowa-klucze: „pobłogosławił”, „pamiętaj”, „dla człowieka” i przypisz teksty.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co wyróżnia siódmy dzień?

Błogosławieństwo i uświęcenie przez Boga.

Czy Rdz 2:1–3 używa nazwy „szabat”?

Nie; odsyłamy do późniejszego nauczania.

Jak Jezus mówi o celu szabatu?

Mk 2:27 wskazuje dobro człowieka.

W którym fragmencie przykazanie szabatu jest sformułowane wprost?

W Wj 20:8–11; Rdz 2:1–3 przedstawia błogosławieństwo siódmego dnia.

Pomoce dydaktyczne

- dwa teksty biblijne do porównania
- karta czterech pól
- karta pracy, kredki
- Biblia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Rdz 2:1–3 mówi o siódmym dniu pobłogosławionym przez Boga. Wyraźne sformułowanie przykazania szabatu znajduje się w Wj 20:8–11. Zaznacz historyczny związek i różnicę między fragmentami. | Uzupełnienie IV: Rdz 2:1–3 opisuje pobłogosławienie siódmego dnia, lecz nie używa tam jeszcze rzeczownika „szabat”. Wyraźny nakaz pojawia się w Dekalogu. Wj 20 uzasadnia go stworzeniem, Pwt 5 przypomina też wyzwolenie z niewoli. W nauce najmłodszych nie zmieniaj szabatu w źródło lęku ani przymus wykonywania rytuałów.
- Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Rdz 2:1–3 opisuje ukończenie dzieła stworzenia, odpoczynek Boga, pobłogosławienie i uświęcenie siódmego dnia.
- Słowo „szabat” nie występuje w Rdz 2:1–3 jako nazwa dnia. Związek z przykazaniem o szabacie ujawniają późniejsze teksty, m.in. Wj 20:8–11.
- Biblijny siódmy dzień odpowiada sobocie; tradycje chrześcijańskie różnią się co do sposobu praktykowania soboty i niedzieli. O różnicach mów bez karykatur.

• Nie opisuj odpoczynku Boga jako zmęczenia fizycznego; tekst wskazuje zakończenie dzieła.

• Nie przedstawiaj szabatu jako gwarancji doskonałego samopoczucia. Zaznacz, że Jezus czynił dobro także w szabat.

• Rdz 2:1–3 mówi o siódmym dniu pobłogosławionym przez Boga. Wyraźne sformułowanie przykazania szabatu znajduje się w Wj 20:8–11. Zaznacz historyczny związek i różnicę między fragmentami.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Rdz 2:1–3 opisuje pobłogosławienie siódmego dnia, lecz nie używa tam jeszcze rzeczownika „szabat". Wyraźny nakaz pojawia się w Dekalogu. Wj 20 uzasadnia go stworzeniem, Pwt 5 przypomina też wyzwolenie z niewoli. W nauce najmłodszych nie zmieniaj szabatu w źródło lęku ani przymus wykonywania rytuałów.

Kontynuacja w domu

Porównajcie jeden przepis rodzinny dotyczący odpoczynku z pytaniem, jakiemu dobru służy.